

СЛУЖБЕН ВЕСНИК

на Република Северна Македонија

Број 83

24 април 2019, среда

година LXXV

www.slvesnik.com.mk

contact@slvesnik.com.mk

СОДРЖИНА

	Стр.		Стр.
1111. Решение за престанок на службата на нотарот.....	2	од животинско потекло заради заштита од внесување на вирусот на високо патогена авијарна инфлуенца во Република Македонија по потекло од Република Бугарија.....	12
1112. Правилник за начинот за издавање, продолжување, обновување и одземање на лиценцата за работа на стручните работници во установите за социјална заштита, формата, содржината и образецот на лиценцата за работа.....	3	Декларации, заеднички позиции и демарши на Европската Унија кон кои се придржува/прифаќа Република Северна Македонија на покана на ЕУ	
1113. Решение на Уставниот суд на Република Северна Македонија, У.бр. 39/2018 од 3 април 2019 година.....	5	4. Одлука за воведување на рестриктивни мерки согласно Одлуката (ЗНБП) 2018/1544 на Советот од 15 октомври 2018 година за рестриктивни мерки против ширењето и употребата на хемиско оружје.....	2
1114. Издвоено мислење од Уставниот суд на Република Северна Македонија.....	9	Огласен дел.....	1-40
1115. Решение за изменување на Решението за забрана на увоз на живи животни, производи и нуспроизводи			

МИНИСТЕРСТВО ЗА ПРАВДА

1111.

Врз основа на член 18 став (1) точка б) и став (2) од Законот за нотаријатот („Службен весник на РМ“ бр. 72/16, 142/16 и 233/18), Министерството за правда го донесе следното

РЕШЕНИЕ

ЗА ПРЕСТАНОК НА СЛУЖБАТА НА НОТАРОТ

1. На нотарот Луиза Христова, со службено седиште за подрачјето на Основниот суд во Битола и престанува службата на нотар поради навршени 64 години возраст.

2. Решението влегува во сила на ден 10.5.2019 година.

Образложение

Со Решение на министерот за правда бр. 08-3745/1 од 26.10.2001 година, врз основа на Шестиот конкурс за именување на нотари, лицето Луиза Христова е именувана за нотар на подрачјето на Основниот суд во Битола. Нотарот Луиза Христова од Битола родена на ден 10.5.1955 година, на ден 10.5.2019 година навршува 64 години возраст, поради што ги исполнува условите за престанок на службата на нотарот.

Согласно наведеното, а врз основа на член 18 став (1) точка б) и став (2) од Законот за нотаријатот („Службен весник на РМ“ бр. 72/16, 142/16 и 233/18), Министерството за правда одлучи како во диспозитивот на ова Решение.

ПРАВНА ПОУКА: Против ова Решение може да се поведе управен спор пред Управниот суд, во рок од 30 дена од денот на приемот на Решението.

Бр. 09-2262/1

15 април 2019 година

Скопје

Министер за правда,

д - р Рената Дескоска, с.р.

МИНИСТЕРСТВО ЗА ТРУД И СОЦИЈАЛНА ПОЛИТИКА

1112.

Врз основа на член 131 став 5 од Законот за социјалната заштита („Службен весник на Република Македонија“ бр. 79/09, 36/11, 51/11, 166/12, 15/13, 79/13, 164/13, 187/13, 38/14, 44/14, 116/14, 180/14, 33/15, 72/15, 104/15, 150/15, 173/15, 192/15, 30/16, 163/17 и 51/18), министерот за труд и социјална политика до-
несе

П РА В И Л Н И К

ЗА НАЧИНОТ ЗА ИЗДАВАЊЕ, ПРОДОЛЖУ- ВАЊЕ, ОБНОВУВАЊЕ И ОДЗЕМАЊЕ НА ЛИ- ЦЕНЦАТА ЗА РАБОТА НА СТРУЧНИТЕ РАБОТ- НИЦИ ВО УСТАНОВИТЕ ЗА СОЦИЈАЛНА ЗАШ- ТИТА, ФОРМАТА, СОДРЖИНАТА И ОБРАЗЕЦОТ НА ЛИЦЕНЦАТА ЗА РАБОТА

Член 1

Со овој правилник поблиску се пропишува начинот за издавање, продолжување, обновување и одземање на лиценцата за работа на стручните работници во установите за социјална заштита, формата, содржината и образецот на лиценцата за работа.

Член 2

Издавањето на лиценца за работа започнува со поднесување на барање од стручниот работник во установата за социјална заштита до Комисијата за лиценцирање (во понатамошниот текст: Комисијата).

Кон барањето од ставот 1 на овој член се приложува:

- диплома или уверение за завршено високо образование со стекнати најмалку 180 кредити според ЕКТС или завршен VII/1 степен,
- доказ за државјанство на Република Северна Македонија;
- доказ за живеалиште во Република Северна Македонија;
- доказ дека со правосилна одлука не му е изречена забрана за вршење на професија, дејност или должност;
- кратка биографија;
- потврда за помината едукација, во траење од најмалку 40 часа, спроведена согласно со Програмата за континуирана едукација на стручните работници во установите за социјална заштита на ЈУ Завод за социјални дејности;
- доказ дека стручниот работник е вработен во установа за социјална заштита, и
- доказ за платен надоместок за трошоците за издавање на лиценца за работа.

Член 3

Најдоцна три месеци пред истекот на рокот од пет години од денот на добивање на лиценцата за работа, стручниот работник во установа за социјална заштита до Комисијата поднесува барање за обновување на лиценцата за работа.

Кон барањето од став 1 на овој член се приложува :

- постоечката лиценца за работа (извод од регистарот);
- потврда за помината обука од вкупно 100 часа, во период од пет години, издадена од ЈУ Завод за социјални дејности и
- доказ за платен надомест за трошоците за обновување на лиценцата за работа.

Член 4

Доколку во периодот на важење на лиценцата за работа, стручниот работник не посетил континуирана едукација, согласно Законот за социјалната заштита, најдоцна три месеци пред истекот на рокот од пет години од денот на добивање на лиценцата за работа, до Комисијата поднесува барање за продолжување на лиценцата за работа за шест месеци.

Кон барањето од став 1 на овој член се приложува :

- постоечката лиценца за работа (извод од регистарот)
- доказ за спреченоста за посета на едукациите и
- доказ за платен надмест за трошоците за продолжување на лиценцата за работа.

Член 5

Лиценцата се издава на образец во А4 формат, кој е даден во Прилог и е составен дел на овој правилник.

Член 6

Со денот на влегувањето во сила на овој правилник престанува да важи Правилникот за начинот и постапката за издавање, продолжување, обновување и одземање на лиценцата за работа на стручните лица во установите за социјална заштита, висината на трошокот за издавање на лиценца, формата, содржината и образецот на лиценцата за работа („Службен весник на Република Македонија“ бр.4/12 и 6/15).

Член 7

Овој правилник влегува во сила наредниот ден од денот на објавувањето во „Службен весник на Република Северна Македонија“.

Бр. 10-2940/4

18 април 2019 година

Скопје

Министер за труд
и социјална политика,
Мила Царовска, с.р.

Прилог

ЈУ Завод за социјални дејности - Скопје
Комисија за лиценцирање

Л И Ц Е Н Ц А
за работа во установа за социјална заштита

(име и презиме)

(образовен профил)

Лиценцата важи од _____ до _____

Регистарски број _____

Одлука број _____

Претседател на Комисија за лиценцирање

ден, месец и година

М.П.

УСТАВЕН СУД НА РЕПУБЛИКА СЕВЕРНА МАКЕДОНИЈА

1113.

Уставниот суд на Република Северна Македонија, врз основа на член 110 од Уставот на Република Северна Македонија, и член 71 од Деловникот на Уставниот суд на Република Северна Македонија („Службен весник на Република Македонија“ бр.70/1992) на седницата одржана на 3 април 2019 година, донесе

РЕШЕНИЕ

1. НЕ СЕ ПОВЕДУВА постапка за оценување на уставноста на:

- член 4 став 2 и член 27 став 2 од Законот за административни службеници („Службен весник на Република Македонија“ број 27/2014, 199/2014, 48/2015, 154/2015, 5/2016, 142/2016 и 11/2018) и

- членовите 2 и 3 од Законот за изменување и дополнување на Законот за Народната банка на Република Македонија („Службен весник на Република Македонија“ број 43/2014).

2. Ова решение ќе се објави во Службен весник на Република Северна Македонија.

3. Димитар Богов, поранешен гувернер на Народната банка на Република Македонија, до Уставниот суд поднесе иницијатива за оценување на уставноста на наведените членови од законите означени во точката 1 од ова решение.

Според наводите во иницијативата оспорените одредби од член 4 став 2 и член 27 став 2 од Законот за административни службеници и од членовите 2 и 3 од Законот за изменување и дополнување на Законот за Народната банка на Република Македонија, биле во спротивност со член 8 став 1 алинеја 3, член 51 и член 60 од Уставот на Република Македонија.

Имено, според подносителот Народната банка согласно член 60 од Уставот е емисиона банка, самостојна и одговорна за стабилноста на валутата за монетарната политика и за општата ликвидност на плаќање во Републиката и кон странство, чијашто организација е уредена со закон.

Согласно наведената уставна одредба, со Законот за Народната банка односно во членот 3 е утврдена организацијата и работата на Народната банка како правно лице со административна, финансиска и управувачка самостојност, независна при постигнувањето на утврдените цели и задачи со наведениот закон.

Во членот 5 од Законот за Народната банка, покрај другото е наведено дека Народната банка, членовите на Советот на Народната банка и вработените во Народната банка не смеат да примаат и бараат инструкции од органите на државната власт, органите на општините, органите на Градот Скопје и од кои било други правни и/или физички лица, независноста мора да се почитува во секое време на начин што ниту еден наведен орган не смее да влијае при извршувањето на функциите, работите ниту на активностите на Народната банка. Одлуките на Советот на Народната банка не смеат да бидат одобрувани, престанати, поништени или изменети од наведените органи и лица.

Понатаму, подносителот на иницијативата ги цитира одредбите од членовите 46, 47, 48 и 59 од Законот за Народната банка и наведува дека гувернерот на Народната банка е овластен да ги презема сите потребни или соодветни активности при управувањето и работењето на Народната банка, да одлучува за засновање и престанок на работен однос во Народната банка и за други прашања од работен однос што не се во надлежност на Советот на Народната банка.

Уставната гаранција на самостојноста на Народната банка утврдена во членот 60 од Уставот претставува најсилен правен основ за остварување на ова право со кое што се признава, штити и се гарантира самостојноста на Народната банка.

Со Законот за административните службеници, односно, во оспорениот член 4 став 2 е утврден исклучок на примената на Законот согласно со кој определени прашања во врска со работниот однос на вработените во Народната банка, во целост или делумно можат да бидат уредени со закон и со Колективен договор на начин различен од овој закон.

Понатаму, во иницијативата се наведува дека согласно членот 4 став 4 од Законот за административните службеници од Народната банка ќе се применуваат одредбите од овој закон за сите прашања кои се однесуваат на нивниот работен однос, кои не се уредени со посебниот Закон за Народната банка и со колективен договор.

Според подносителите со оспорениот член 27 став 2 од Законот за административните службеници се прави исклучок од примената на законската одредба со која се утврдуваат звања на административните службеници за Народната банка.

Подносителот, понатаму го цитира членот 3 од Законот за административните службеници со кој се дефинира поимот „административен службеник“, при што констатира дека со оваа дефиниција не се опфатени вработените во Народната банка. Оттука, директната примена на Законот за административните службеници, односно примената на членот 6, значи дека надлежни институции за координација со работата на вработените во Народната банка треба да бидат Министерството за финансии на Република Македонија, Секретаријатот за спроведување на Рамковниот договор и Агенцијата за администрација што е во спротивност со членот 60 од Уставот, од причини што се ограничува самостојноста на Народната банка.

Од наведеното произлегува дека, со оваа иницијатива се бара оценка на уставноста на законските решенија во Законот за административни службеници и Законот за изменување и дополнување на Законот за Народната банка на Република Македонија, поради кршење на уставните и законските одредби за самостојноста на Народната банка. Оспорените одредби не обезбедуваат правна сигурност и целосна заштита на самостојноста на Народната банка, како принцип на владеење на правото.

Подносителот во иницијативата, ја оспорува уставноста на наведените одредби од Законот за административни службеници и Законот за изменување и дополнување на Законот за Народната банка на Република Македонија, со оглед дека со истите е направено на-

рушување на административната, финансиската и управувачката самостојност на Народната банка како самостојна емисиона банка, со тоа што на Советот на Народната банка му се одзема правото да ја утврдува организацијата на Народната банка, да ги утврдува условите за вработување, вклучувајќи ги платите и надоместоците, на предлог на гувернерот, а на гувернерот му се одзема правото да ја води кадровската политика на Народната банка и да го избира соодветниот кадар кој ќе ги извршува работите од стручен аспект заради исполнување на целите и задачите на Народната банка.

Исто така, во иницијативата подносителот наведува дека со предвидувањето на Народната банка да преговара со Синдикалната организација и да склучи Колективен договор за сите прашања од работниот однос на вработените, се ограничува нејзината самостојност и истата претставува ризик за работењето на Народната банка како централна банка, доколку не се постигне согласност за склучување Колективен договор. Оттука, со директна примена на Законот за административни службеници се нарушуваат сите аспекти на самостојноста на Народната банка.

Во натамошниот текст од иницијативата, подносителот наведува дека оспорените одредби не биле во согласност и со европската регулатива со која се гарантирала независноста на централната банка.

Имено, направена е повреда и нарушување на принципот на независноста на Европската централна банка и на централните банки во Европскиот систем на централни банки, чија основа е утврдена со Договорот за функционирање на Европската Унија, Статутот на Европската централна банка и Европскиот систем на централни банки, статутите и законите со кои се основа и се уредува работењето на националните централни банки.

Со иницијативата се предлага по спроведената постапка за оценување на уставноста на оспорените одредби истите да се поништат или укинат.

4. Судот на седницата утврди дека во оспорениот член 4 став 2 од Законот за административни службеници („Службен весник на Република Македонија“ број 27/2014, 199/2014, 48/2015, 154/2015, 5/2016, 142/2016 и 11/2018) е предвидено дека: „По исклучок од ставот (1) на овој член определени прашања во врска со работниот однос на административните службеници во судството и јавното обвинителство, дипломатијата, царинската и даночната администрација, инспекциските служби, државната ревизија и ревизијата на ИПА, регулаторните тела и Народната банка на Република Македонија, во целост или делумно, можат да бидат уредени со закон и со колективен договор, на начин различен од овој закон“.

Во оспорениот член 27 став 2 од наведениот закон е предвидено дека: „По исклучок на ставот (1) на овој член за административните службеници во судството и јавното обвинителство, дипломатијата, царинската и даночната администрација, инспекциските служби, државната ревизија, ревизијата на ИПА, регулаторните тела, Народната банка на Република Македонија, како и во институциите кои што вршат дејности од областа на образованието, науката, здравството, културата, тру-

дот, социјалната заштита и заштитата на детето, спортот, како и во други дејности од јавен интерес утврден со закон, а организирани како агенции, фондови, јавни установи и јавни претпријатија основани од Република Македонија или од општините, од Градот Скопје, како и од општините во Градот Скопје, нивоата во рамките на категориите можат дополнително да се опишат со звања утврдени во посебните закони“.

5. Понатаму, Судот утврди дека во оспорениот член 2 од Законот за изменување и дополнување на Законот за Народната банка на Република Македонија („Службен весник на Република Македонија“ број 43/2014) е предвидено дека: „Во членот 58 став (1) зборовите: „На вработените во Народната банка, на гувернерот, на вице-гувернерите и на лицата со посебни овластувања“ се заменуваат со зборовите: „На гувернерот и на вице-гувернерите“.

Во оспорениот член 3 од наведениот закон е предвидено дека: „По членот 58 се додава нов член 58-а, кој гласи:

(1) Вработените во Народната банка кои вршат административни работи имаат статус на административни службеници.

(2) За прашањата кои се однесуваат на работниот однос на вработените од ставот (1) на овој член кои не се уредени со овој закон и со колективен договор, се применуваат одредбите од Законот за административните службеници.

(3) Вработените во Народната банка кои вршат помошни и технички работи имаат статус на помошно-технички персонал.

(4) На помошно-технички персонал во Народната банка ќе се применуваат општите прописи за работни односи.“

6. Согласно член 8 став 1 алинеја 3 од Уставот на Република Северна Македонија, владеењето на правото е темелна вредност на уставниот поредок на Република Македонија.

Според член 32 став 5 од Уставот, остварувањето на правата на вработените и нивната положба се уредуваат со закон и со колективни договори.

Согласно членот 51 од Уставот, во Република Македонија законите мораат да бидат во согласност со Уставот, а сите други прописи со Уставот и со закон. Секој е должен да ги почитува Уставот и законите.

Според член 60 од Уставот, Народната банка на Република Македонија е емисиона банка. Народната банка е самостојна и одговорна за стабилноста на валутата, за монетарната политика и за општата ликвидност на плаќањата во Републиката и кон странство. Организацијата и работата на Народната банка се уредуваат со закон.

Членот 1 од Законот за административни службеници („Службен весник на Република Македонија бр.27/2014, 199/2014, 48/2015, 154/2015, 5/2016, 142/2016, 11/2018“) го утврдува предметот на овој закон, односно, статусот, класификацијата, вработувањето, унапредувањето, стручното усовршување и оспособување, мерењето на ефектот и други прашања во врска со работниот однос на административните службеници, како и статусот и надлежноста на Агенцијата за администрација.

Членот 2 од Законот е со наслов „Административни работи“ и во него е определено дека, административни работи се стручно-административни, нормативно – правни, извршни, статистички, административно - надзорни, плански, информатички, кадровски, материјални, финансиски, сметководствени, информативни и други работи од административна природа.

Според членот 3 од Законот, административен службеник е лице кое засновало работен однос заради вршење на административните работи во органите на државната и локалната власт и други државни органи основани согласно Уставот (во конкретниот случај тоа е Народната банка на Републиката) и со закон.

Согласно член 4 став 1 од Законот, со овој закон се уредува статусот и други прашања во врска со работниот однос на административните службеници.

Во оспорениот став 2 од членот 4 од Законот, е предвидено дека по исклучок од ставот 1 на овој член, определени прашања во врска со работниот однос на административните службеници во судството и јавното обвинителство, дипломатијата, царинската и даночната администрација, инспекциските служби, државната ревизија и ревизијата на ИПА, регулаторните тела и Народна банка на Република Македонија, во целост или делумно, да можат да бидат уредени со закон и со колективен договор, на начин различен од овој закон.

Во член 27 став 1 од Законот, во делот „Звања“ е предвидено дека: За административните службеници, нивоата во рамките на категориите дополнително се опишуваат со звање, и тоа: - Б1 - државен советник, - Б2 - раководител на сектор, - Б3 - помошник раководител на сектор, - Б4 - раководител на одделение, - В1 - советник, - В2 - виш соработник, - В3 - соработник, - В4 - помлад соработник, - Г1 - самостоен референт, - Г2 - виш референт, - Г3 - референт или - Г4 - помлад референт.

Во оспорениот член 27 став 2 од Законот е предвидено дека: по исклучок на ставот 1 на овој член за административните службеници во судството и јавното обвинителство, дипломатијата, царинската и даночната администрација, инспекциските служби, државната ревизија, ревизијата на ИПА, регулаторните тела, Народната банка на Република Македонија, како и во институциите кои што вршат дејности од областа на образованието, науката, здравството, културата, трудот, социјалната заштита и заштитата на детето, спортот, како и во други дејности од јавен интерес утврден со закон, а организирани како агенции, фондови, јавни установи и јавни претпријатија основани од Република Македонија или од општините, од Градот Скопје, како и од општините во Градот Скопје, нивоата во рамките на категориите можат дополнително да се опишат со звања утврдени во посебните закони.

Од наведените одредби од Законот за административните службеници, како и одредбите оспорени со предметната иницијатива, произлегува дека со Законот се уредува статусот, правата и обврските и другите прашања во врска со работниот однос на сите админис-

тративни службеници без оглед во која институција се вработени. Притоа, законодавецот дава можност определени прашања во врска со работниот однос на административните службеници во одделни институции помеѓу кои е и Народната банка на Република Македонија, да бидат уредени на начин различен од овој закон во целост или делумно, со закон и со колективен договор. Фактот што во Законот за Народната банка, наведените исклучоци предвидени во оспорените членови од Законот за административни службеници не се применети, Судот оцени дека не може да ги доведе под сомнение оспорените членови од Законот за административни службеници со одредбите од Уставот на кои се повикува подносителот на иницијативата.

7. Со Законот за Народната банка на Република Македонија („Службен весник на Република Македонија“ бр.158/2010, 123/2012, 43/2014, 153/2015, 6/2016 и 83/2018) се уредуваат организацијата и работата на Народната банка на Република Македонија, задачите и овластувањата на Народната банка на Република Македонија од денот на пристапување на Република Македонија во Европската Унија и задачите и овластувањата на Народната банка на Република Македонија по воведувањето на еврото како парична единица во Република Македонија.

Според член 2 став 1 од наведениот закон, овој закон има предимство пред другите закони.

Според член 2 став 3 од Законот, доколку со овој закон некое прашање во врска со организацијата и работата на Народната банка на Република Македонија не е уредено, во тој случај се применуваат одредбите на друг закон во кој е уредено тоа прашање.

Според членот 3 од Законот за Народната банка на Република Македонија, Народната банка е централна банка на Република Македонија и има својство на правно лице со административна, финансиска и управувачка самостојност.

Со членот 2 од Законот за изменување и дополнување на Законот на Народната банка на Република Македонија („Службен весник на Република Македонија“ бр.43/2014), кој е оспорен со иницијативата е предвидено дека во членот 58 став (1) зборовите: „На вработените во Народната банка, на гувернерот, на вицегувернерите и на лицата со посебни овластувања“ се заменуваат со зборовите: „На гувернерот и на вицегувернерите“.

Со извршените измени на Законот член 58 став 1 од Законот за Народната банка гласи: „На гувернерот и на вицегувернерите се применуваат прописите од работните односи, доколку со овој закон поинаку не е уредено.“

Вработените во Народната банка се професионално ангажирани во Народната банка и можат да имаат друг работен ангажман само со согласност од гувернерот, доколку тоа не е спротивно на интересите на Народната банка (став 2).

Народната банка при вработување применува недискриминаторска кадровска политика, по етничка, верска и која било друга основа (став 3).

Лицето со посебни овластувања кое раководи со су-первизијата во Народната банка, во период од една го-дина од завршување на должноста не може да биде професионално ангажиран во банка или друга финан-сиска институција во Република Македонија. (став 4).

Според член 3 од Законот за изменување и допол-нување на Законот за Народната банка („Службен вес-ник на Република Македонија“ бр.43/2014), кој е оспо-рен со иницијативата е предвидено дека по членот 58 се додава нов член 58-а, кој гласи:

„Вработените во Народната банка кои вршат адми-нистративни работи имаат статус на административни службеници (став 1).

За прашањата кои што се однесуваат на работниот однос на вработените од ставот (1) на овој член кои не се уредени со овој закон и со колективен договор, се применуваат одредбите од Законот за административ-ните службеници (став 2).

Вработените во Народната банка кои вршат помош-ни и технички работи имаат статус на помошно-тех-нички персонал (став 3).

На помошно-технички персонал во Народната бан-ка ќе се применуваат општите прописи за работни од-носи (став 4)“.

Согласно член 59 од Законот, гувернерот одлучува за засновање и престанок на работен однос во Народ-ната банка и за други прашања од работен однос што не се во надлежност на Советот на Народната банка.

Имајќи ги предвид наведените уставни и законски одредби во врска со статусот и положбата на Народна-та банка на Република Македонија како централна емисиона банка, неспорно е дека истата има широки овластувања по прашањата од општествен интерес кои треба да ги остварува во услови на целосна самостој-ност и независност што е во надлежност на Советот на Народната банка. Со Народната банка управува Сове-тот на народната банка кој се состои од девет члена, од кои еден е гувернер, тројца вицегувернери со ста-тус на извршни членови и пет неизвршни членови (член 46) од Законот за Народната банка.

Гувернерот го именува Собранието на Републиката на предлог на претседателот на Републиката, вицегуер-нерите ги именува Собранието на Републиката на предлог на гувернерот, а неизвршните членови на Со-ветот на Народната банка ги именува Собранието на предлог на Владата согласно член 49 од Законот.

Со измените на Законот за Народната банка, однос-но со оспорените член 2 и член 3, на вработените во Народната банка и лицата со посебни овластувања, осв-вен гувернерот и вицегувернерите, не се применуваат општите прописи од областа на работните односи. Вра-ботените кои вршат административни работи добиваат статус на административни службеници на кои се при-менува Законот за административните службеници, а на вработените кои вршат помошни и технички работи и понатаму се применуваат општите прописи за работ-ни односи.

Според Судот, наведените одредби се во функци-ја на усогласување со новиот Закон за администра-тивни службеници („Службен весник на Република Македонија бр.27/2014, 199/2014, 48/2015, 154/2015, 5/2016, 142/2016, 11/2018“) со кој се воспоставува целосен и синхронизиран систем на администрација, воведување на нов пристап кон управувањето со чо-вечките ресурси, со елементи на корпоративно упра-вување согласно со најдобрите светски практики за управување преку уредување на статусот, класифи-кацијата, вработувањето, унапредувањето, стручно-то усовршување и оспособување и други прашања во врска со работниот однос на административните службеници.

Од анализата на наведените уставни и законски одредби во однос на статусот и положбата на Народ-ната банка на Република Македонија како централна емисиона банка на Република Македонија, неспорно е дека истата има широки овластувања по прашања од општествен интерес и тие овластувања треба да ги остварува во услови на целосна самостојност и независност. Управувањето и одлучувањето по пра-шањата од општ интерес се во исклучива надлеж-ност на гувернерот и другите членови на Советот на Народната банка.

Со оглед на наведеното, Судот оцени дека со оспо-рените законски одредби не се доведува во прашање самостојноста и независноста на Народната банка која ја утврдува и спроведува монетарната политика, учес-тува во определувањето на режимот на девизниот курс, ја утврдува и спроведува политиката на девизниот курс, ги чува и управува со девизните резерви и други задачи утврдени со закон, а особено прашањето на ста-билноста на банкарскиот систем и мерките што се пре-земаат за постигнување и одржување на неговата ста-билност кои се од јавен интерес.

Тргнувајќи од наведеното, Судот оцени дека не мо-же да се постави прашањето за согласноста на оспоре-ните одредби од Законот за административни службе-ници и оспорените одредби од Законот за изменување и дополнување на Законот за Народната банка на Ре-публика Македонија со член 8 став 1 алинеја 3, членот 51 и членот 60 од Уставот на Република Северна Ма-кедонија на кој се повикува подносителот на иниција-тивата.

8. Врз основа на изнесеното, Судот одлучи како во точката 1 и 2 од ова решение.

9. Ова решение Судот го донесе со мнозинство гла-сови во состав од претседателот на Судот, Никола Ива-новски и судиите: Насер Ајдари, Елена Гошева, Јован Јосифовски, д-р Осман Кадриу, д-р Дарко Костадинов-ски, Вангелина Маркудова, Сали Мурати и Владимир Стојановски.

У. бр. 39/2018
3 април 2019 година
Скопје

Претседател
на Уставниот суд на Република
Северна Македонија,
Никола Ивановски, с.р.

1114.

Врз основа на член 25 став 6 од Деловникот на Уставниот суд на Република Македонија („Службен весник на Република Македонија“ бр.70/1992), по нашето гласање против Решението на Уставниот суд на Република Северна Македонија У.бр.39/2018 од 3 април 2019 година, го издвојуваме и писмено го образложуваме следното

ИЗДВОЕНО МИСЛЕЊЕ

1. Не се согласуваме со одлуката на мнозинството судии за неповедување постапка за оценување на уставноста во овој предмет која е погрешна и заснована на несоодветни аргументи. Во случајот, станува збор за норми кои го загрозуваат уставниот статус на Народната банка како самостојна институција и ги повредуваат темелните вредности на уставниот поредок - владеењето на правото и поделбата на државната власт на законодавна, извршна и судска.

Судот според наше мислење требаше да има поинаков пристап и да одговори на две основни прашања: 1. Дали со утврдувањето статус на административни службеници на дел од вработените во Народната банка, се загрозува самостојноста на Банката; и 2. Дали законското нормирање дека за гувернерот и вицегувернерот се применуваат прописите од областа на работните односи е во согласност со уставните одредби.

2. Сепак, пред суштински да се елаборираат овие прашања, нужно е да се укаже на погрешниот пристап во делот на она што точно требаше да биде предмет на оценување на уставноста во овој предмет.

Имено, ако се земат предвид наводите во иницијативата и се примени правилен номотехнички пристап, во овој предмет единствено можеше да се оценува уставноста: на член 4 став 2 во делот „и Народната банка на Република Македонија“ и член 27 став 2 во делот „Народната банка на Република Македонија“ од Законот за административни службеници; и член 58 став 1 и член 58-а ставови 1 и 2 од Законот за Народната банка на Република Македонија.

Наместо ова, беше разгледувана и оценувана уставноста во целост на ставот 2 од член 4 и на ставот 2 од член 27 од Законот за административни службеници и уставноста на членовите 2 и 3 од Законот за изменување и дополнување на Законот за Народната банка на Република Македонија („Службен весник на Република Македонија“ бр. 43/2014).

Точно е дека во иницијативата, по однос на одредбите од Законот за административни службеници, е означено дека се оспоруваат како што одлучуваше Судот, но од наводите во неа, недвосмислено произлегува дека за подносителот се спорни само деловите од став 2 од член 4 и од став 2 од член 27 од истиот закон кои се однесуваат на Народната банка, а не и деловите кои се однесуваат на другите тела, органи и области опфатени со двата оспорени ставови.

Последица на ова е дека се оценуваше уставноста на двата става во целост, но од гледна точка на еден орган (кој е наведен во истата), иако овие одредби како

што се укажува претходно, се однесуваат и на други органи, тела и области. Поради ова, нужно беше во рамките на претходната постапка по овој предмет да биде прецизиран предметот на оспорување.

Поради погрешен номотехнички пристап и неземањето во предвид на наводите во самата иницијатива, повторно погрешно беше разгледувана уставноста на членовите 2 и 3 од Законот за изменување и дополнување на Законот за Народната банка на Република Македонија („Службен весник на Република Македонија“ бр. 43/2014).

Така, наместо член 2 од цитираниот Закон за изменување и дополнување, правилно беше да се разгледува членот 58 став 1 од Законот за Народната банка, како што е изменет со претходната одредба со која добива нова содржина и како таква се оспорува дека е спротивна на член 8 став 1 алинеја 3 и член 60 од Уставот.

Што се однесува до членот 3 од Законот за изменување и дополнување на Законот за Народната банка на Република Македонија, со него по членот 58 од основниот текст на Законот за Народната банка на Република Македонија, се додава нов член 58 - а кој содржи четири ставови, при што подносителот преку наводите го оспорува само тоа што го уредуваат првите два става, додека ставовите 3 и 4 се однесуваат на категоријата на вработени кои законодавецот не ги сместува во категоријата на административни службеници (вработени во Народната банка кои вршат помошни и технички работи на кои се применуваат општите прописи за работни односи), а што не беше релевантно.

3. Во означеното Решение нема аргументи за тоа, дали со утврдувањето на статус на административни службеници на вработените од Народната банка кои вршат административни работи што произлегува од член 58-а став 1 и 2 од Законот за Народната банка на Република Македонија и одредбите од Законот за административни службеници, се загрозува самостојноста на Банката, а што е впрочем основниот постулат на кој е заснована иницијатива.

Она што треба да се нагласи дека ова не е прашање на целисходност на законско решение или на неговата примена, а уште помалку, дали законите треба да важат и за Народната банка, туку дали на овој начин се повредуваат уставните принципи кои се однесуваат на Банката и нејзината уставна позиција.

Имено, преку систематизирањето на одредбите кои се однесуваат на Народната банка надвор од Третиот Оддел на Уставот со кој се уредува организацијата на државната власт, уставотворецот ја поставил Банката надвор од овој систем, што значи дека оваа институција не е органски поврзана со органите на државната власт и е независна во однос на нив.

Понатаму, статусот на самостојна институција е утврден во член 60 став 2 од Уставот според кој, Народната банка е самостојна и одговорна за стабилноста на валутата, за монетарната политика и за општата ликвидност на плаќањата во Републиката и кон странство.

Ваквиот статус се манифестира како управувачка, финансиска и административна самостојност, при што законодавецот има обврска да донесе такви законски

решенија кои ќе обезбедат нивно почитување и остварување, а не само да ги прогласи како што сторил во член 3 став 2 од Законот за Народната банка на Република Македонија, а во останатите одредби да не го почитува тоа.

Таков е случајот и со членот 58-а став 1 од Законот за Народната банка на Република Македонија, бидејќи преку него и законските решенија од став 2 од истиот член и член 4 став 2 и член 27 став 2 од Законот за административни службеници, за Банката станува обврзувачки целокупниот режим предвиден со Законот за административни службеници. Согласно овој закон овластувањата кои се однесуваат на спроведувањето и надзорот над примената на овој закон, се доделени на органи на управата како што е Министерството за информатичко општество и администрација, на самостојни државни органи како Агенцијата за администрација и на Владата како орган на извршната власт.

Па така на пример, за донесување на актите за систематизација на Народната банка во делот за административните службеници, претходно е потребна согласност од Министерството за информатичко општество и администрација (член 7 став 1 точка 5); постапката за вработување е организирана и администрирана од Агенцијата за администрација (член 14); платата на вработените се определува од страна на Владата преку утврдувањето на вредноста на бодот (член 88 став 1), но и низа други примери, за кои никако не може да се каже дека се во насока на обезбедување и почитување на самостојноста и претставуваат очигледно мешање на извршната власт во тнр. монетарна власт која по Уставот е самостојна.

Во оваа насока требаа да бидат разгледувани и оценувани член 4 став 2 и член 27 став 2 од Законот за административни службеници, односно нивните делови кои се однесуваат на Народната банка и ставот 2 од член 58-а од Законот за Народната банка на Република Македонија, а не на начин како што се констатира во Решението дека „тоа што во Законот за Народната банка на Република Македонија, наведените исклучоци предвидени со оспорените членови, не биле применети, Судот оценил дека не може да се доведат под сомнение оспорените членови со одредбите на кои се повикува подносителот на иницијативата; и дека „оспорените одредби (од Законот за Народната банка на Република Македонија н.з.), биле во функција на усогласување со Законот за административни службеници“.

И споредбено-правно може да се дадат примери според кои на вработените во Централните (народните) банки, не се применува режимот кој важи за класичната државна администрација, туку општите прописи за работните односи или пак тоа се уредува со посебни акти на овие банки врз основа на овластување предвидено со соодветниот закон за централната банка. Тоа е логично и уставно правилно, затоа што системот на државна администрација вообичаено е контролиран од административни тела и органи кои во таква улога можат да ја загрожат независноста на централните банки

која е универзален уставен принцип и суштински за нивната функција. Патем речено, со донесувањето на Законот за Народната банка на Република Македонија („Службен весник на Република Македонија“ бр. 158/2010), законодавецот го испочитувал ова и предвидел дека на вработените во Народната банка се применуваат прописите од областа на работните односи (член 58 став 1 од Законот), за да подоцна, со измените и дополнувањата на овој закон и Законот за административни службеници во 2014 година предвиди дека за дел од нив ќе се применува Законот за административни службеници.

Конкретно, како споредбени примери можат да се наведат следните:

- согласно член 83 од Законот за Народната банка на Србија („Службени гласник Републике Србије“ бр. 72/2003, 55/2004, 85/2005, 44/2010, 76/2012, 106/2012, 14/2015, 40/2015 - Одлука на УС и 44/2018), на правата, обврските и одговорностите од работен однос на вработените се применува законот со кој се уредуваат работните односи, ако со овој закон не е поинаку уредено;

- според член 87 став 1 од Законот за Централната банка на Црна Гора („Službeni list Crne Gore“, бр. 040/10 од 22.7.2010, 046/10 од 6.8.2010, 006/13 од 31.1.2013, 070/17 од 27.10.2017), на правата и обврските на вработените во Централната банка се применуваат општите прописи за работа, ако со овој закон не е поинаку уредено. Платите и другите права, обврските и одговорностите на вработените во Централната банка во вршењето на работите и задачите поблиску се уредуваат со Статутот, колективен договор и други општи акти на Централната банка (став 2). За засновање на работен однос во Централната банка одлучува гувернерот (став 3);

- во Законот за Банката на Словенија е предвиден посебен член 42 кој е насловен „Права и обврски на вработените во Банката на Словенија“, каде согласно став 1 од овој член, правата, обврските и одговорностите на вработените во Банката на Словенија се уредуваат со внатрешен акт кој го донесува Управувачкиот одбор на Банката на Словенија во согласност со законот кој ги уредува работните односи;

- член 52 став 3 од Законот за Народната банка на Хрватска (Narodne novine br. 75/08 и 54/13) предвидува дека општите акти на Народната банка со кои се уредуваат условите за вработување и работата на вработените ги донесува гувернерот на хрватската Народна банка во согласност со Законот за работни односи и другите прописи;

- согласно став 3 од член 32 (насловен како „Статус на вработените“) од Законот за Централната банка на Република Турција, на вработените во Банката се применува овој закон и актите кои ги донесува Одборот;

- во член 151 став 1 од Законот бр. CXXXIX за Унгарската Централна банка од 2013 година, е предвидено дека одредбите од Актот I од 2012 на Законикот за работни односи се применуваат на вработените во Цен-

тралната банка, освен исклучоците утврдени со овој закон. Согласно став 1 од овој член, одредбите од членовите 204 став 3, 205 и 207 од Актот I од 2012 на Законикот за работни односи не се применуваат на вработените во Централната банка;

- според член 38 став 2 од Федералниот акт за Австриската Национална банка, условите за вработување, правата и обврските од работен однос, како и платите и пензиите на вработените во Банката се уредуваат со акти на Општиот совет (на Банката, н.з.).

Во прилог на нашето гледиште, се и наводите во иницијативата кои се однесуваат на ставовите на Европската централна банка изразени во нејзините цитирани документи каде стои дека „самостојноста на националната централна банка за кадровските прашања претставува посебен дел од принципот на независноста на централната банка“; понатаму, „законските одредби не смеат да ја намалат можноста на националната централна банка на независен начин да вработува и да задржи квалитетен персонал, потребен за извршување на задачите доверени со Договорот, Статутот и националното законодавство“; дека „националната централна банка не смее да биде ставена во позиција да има ограничена контрола или воопшто да остане без контрола во однос на прашањата за своите вработени, ниту пак Владата на земјата - членка смее да се обидува да влијае врз Банката при извршувањето на своите задачи“; и на крајот, „заради почитување на независноста, измените на законот за централната банка треба да бидат донесени во соработка со централната банка, при тоа земајќи го предвид нејзиното мислење“.

По однос на последното, самиот подносител наведува дека при подготовката на измените и дополнувањата на Законот за Народната банка на Република Македонија од 2014 година, од страна на Министерството за финансии не била консултирана Банката, како и тоа дека по однос на Предлог-законот за Народната банка кој бил донесен во 2010 година (според кој, на вработените се применуваат прописите од областа на работните односи), свои мислења дале и Европската комисија и Европската централна банка според кои одредбите од Предлог-законот кои се однесувале на Народната банка ги опфаќале сите аспекти на независноста на централните банки утврдени со одредбите на Договорот за функционирање на Европската унија и Статутот на Европската централна банка.

4. Што се однесува до аргументите кои Судот ги дава по однос на уставноста на член 58 став 1 од Законот за Народната банка на Република Македонија, треба да се укаже дека тие се несоодветни, односно дека оваа одредба не може да се смета за усогласување со Законот со административни службеници, туку доколку се има предвид статусот на гувернерот и вицегувернерите, произлегува дека е нејасна и неразбирлива и со тоа спротивна на член 8 став 1 алинеја 3 од Уставот.

Имено, одредбата од член 58 став 1 од цитираниот закон согласно измените и дополнувањата од 2014 година гласи: „На гувернерот и на вицегувернерите се

применуваат прописите од областа на работните односи, доколку со овој закон поинаку не е уредено“. При тоа, овој член е насловен „Работни односи“.

Од друга страна, согласно член 48 став 1 од Законот за Народната банка на Република Македонија, гувернерот ги има следниве овластувања и задачи: ја претставува Народната банка (точка 1); ги спроведува монетарната и политиката на девизен курс, како и другите политики во согласност со интерните правила и одлуки на Советот на Народната банка (точка 2); одговорен е за извршување на одлуките на Советот на Народната банка и за контролата на управувањето и работењето на Народната банка (точка 3); ги регистрира системите за плаќање, порамнување или клиринг во согласност со Законот за платен промет (точка 4); одлучува за издавање на дозволи и согласности за финансиски институции и ги одзема издадените дозволи и согласности, во согласност со закон (точка 5); презема мерки кон банки и други финансиски институции кои се предмет на супервизија на Народната банка или кон системите за плаќање, порамнување или клиринг, во согласност со овој или со друг закон (точка 6); и врши други работи кои со овој закон не се утврдени во надлежност на Советот на Народната банка (точка 7).

Според член 46 став 4 од истиот закон, гувернерот на Народната банка претседава со Советот на Народната банка, има главна извршна функција во Народната банка и е задолжен за нејзиното секојдневно работење, додека следниот став нормира дека вицегувернерите му помагаат на гувернерот во извршувањето на секојдневните работи.

На крајот, член 49 став 2 од истиот закон предвидува дека гувернерот го именува Собранието на Република Македонија на предлог на претседателот на Република Македонија, а според ставот 3 од истиот член, вицегувернерите ги именува Собранието на Република Македонија на предлог на гувернерот.

Имајќи ги предвид изложените законски норми, произлегува дека позициите на гувернер и вицегувернер се јавни функции утврдени со закон чии носители се именуваат од страна на Собранието, што значи дека во овој случај не станува збор за засновање и постоење на работен однос, туку вршење на јавна функција врз основа на именување од надлежно тело и нејасно е на кои прашања кои се однесуваат на гувернерот и вицегувернерите би се применувале прописите од областа на работните односи како што предвидува член 58 став 1 од Законот за Народната банка на Република Македонија.

Претседател
на Уставниот суд на Република
Северна Македонија,
Никола Ивановски, с.р.

Судии на Уставниот суд на Република
Северна Македонија,
д-р **Дарко Костадиновски, с.р.**
д-р **Осман Кадриу, с.р.**
Владимир Стојаноски, с.р.

АГЕНЦИЈА ЗА ХРАНА И ВЕТЕРИНАРСТВО

1115.

Врз основа на член 10 точка 4), а во врска со член 81 став (2) од Законот за ветеринарно здравство („Службен весник на Република Македонија“ бр. 113/07, 24/11, 136/11, 123/12, 154/15 и 53/16), директорот на Агенцијата за храна и ветеринарство, донесе

РЕШЕНИЕ

ЗА ИЗМЕНУВАЊЕ НА РЕШЕНИЕТО ЗА ЗАБРАНА НА УВОЗ НА ЖИВИ ЖИВОТНИ, ПРОИЗВОДИ И НУСПРОИЗВОДИ ОД ЖИВОТИНСКО ПОТЕКЛО ЗАРАДИ ЗАШТИТА ОД ВНЕСУВАЊЕ НА ВИРУСОТ НА ВИСОКО ПАТОГЕНА АВИЈАРНА ИНФЛУЕНЦА ВО РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА ПО ПОТЕКЛО ОД РЕПУБЛИКА БУГАРИЈА

Член 1

Во Решението за забрана на увоз на живи животни, производи и нуспроизводи од животинско потекло заради заштита од внесување на вирусот на високо патогена авијарна инфлуенца во Република Македонија по потекло од Република Бугарија („Службен весник на Република Македонија“ бр. 181/18, 196/18, 211/18 и 235/18), во насловот зборовите: „Република Македонија“ се заменуваат со зборовите: „Република Северна Македонија“.

Член 2

Во член 1 ставот (1) се менува и гласи:

“(1) Со ова решение заради заштита од внесување на вирусот на високо патогена авијарна инфлуенца се забранува увозот во Република Северна Македонија на живи животни, производи и нуспроизводи од животинско потекло кои потекнуваат од следните региони во Република Бугарија:

- Хасково/Haskovo,
- Јамбол/Yambol,
- Видин/Vidin,
- Стара Загора/Stara Zagora,
- Пловдив/Plovdiv и
- Ловеч/Lovech.“.

Во став (2) точка 3) алинеја 6 зборовите: “Република Македонија“ се заменуваат со зборовите: “Република Северна Македонија“.

Член 3

Ова решение влегува во сила наредниот ден од денот на објавувањето во „Службен весник на Република Северна Македонија“.

Бр. 02-1305/3
22 април 2019 година
Скопје

Агенција за храна
и ветеринарство
Директор,
Зоран Атанасов, с.р.

СЛУЖБЕН ВЕСНИК

на Република Северна Македонија

www.slvesnik.com.mkcontact@slvesnik.com.mk

Издавач: ЈП СЛУЖБЕН ВЕСНИК НА РЕПУБЛИКА СЕВЕРНА МАКЕДОНИЈА, ц.о. – Скопје

бул. „Партизански одреди“ бр. 29. Поштенски фах 51.

Директор и одговорен уредник – Мартин Костовски

телефон: +389-2-55 12 400

телефакс: +389-2-55 12 401

Претплатата за 2019 година изнесува 10.100 денари.

„Службен весник на Република Северна Македонија“ излегува по потреба.

Рок за рекламации: 15 дена.

Жиро-сметка: 300000000188798.

Депонент на Комерцијална банка, АД – Скопје.

Печат: Печатница ЕВРОПА 92 ДООЕЛ, Кочани.

ISSN 0354-1622

2019083

СЛУЖБЕН ВЕСНИК

на Република Северна Македонија

Број 83

24 април 2019, среда

година LXXV

www.slvesnik.com.mk

contact@slvesnik.com.mk

Декларации, заеднички позиции и демарши на Европската Унија кон кои се придржува/прифаќа Република Северна Македонија на покана на ЕУ

СОДРЖИНА

	Стр.
4. Одлука за воведување на рестриктивни мерки согласно Одлуката (ЗНБП) 2018/1544 на Советот од 15 октомври 2018 година за рестриктивни мерки против ширењето и употребата на хемиско оружје.....	2

ВЛАДА НА РЕПУБЛИКА СЕВЕРНА МАКЕДОНИЈА

4.

Врз основа на член 7 став (1) од Законот за рестриктивни мерки („Службен весник на Република Македонија“ бр. 190/17), Владата на Република Северна Македонија, на седницата, одржана на 16 април 2019 година, донесе

ОДЛУКА**ЗА ВОВЕДУВАЊЕ НА РЕСТРИКТИВНИ МЕРКИ СОГЛАСНО ОДЛУКАТА (ЗНБП) 2018/1544 НА СОВЕТОТ
ОД 15 ОКТОМВРИ 2018 ГОДИНА ЗА РЕСТРИКТИВНИ МЕРКИ ПРОТИВ ШИРЕЊЕТО
И УПОТРЕБАТА НА ХЕМИСКО ОРУЖЈЕ****Член 1**

Со оваа одлука се воведуваат рестриктивни мерки согласно Одлуката (ЗНБП) 2018/1544 на Советот од 15 октомври 2018 година за рестриктивни мерки против ширењето и употребата на хемиско оружје.

Член 2

Оваа одлука се однесува на следниве видови рестриктивни мерки:

- финансиски мерки и
- забрана за влез во Република Северна Македонија.

Член 3

Се определуваат Министерството за внатрешни работи, Министерството за економија, Министерството за надворешни работи, Министерството за транспорт и врски и Министерството за финансии - Управа за финансиско разузнавање за надлежни органи за спроведување на рестриктивните мерки.

Член 4

Одлуката (ЗНБП) 2018/1544 на Советот од 15 октомври 2018 година за рестриктивни мерки против ширењето и употребата на хемиско оружје, во оригинал на англиски и во превод на македонски јазик е дадена во прилог и е составен дел на оваа одлука.

Член 5

Рестриктивните мерки ќе се применуваат до 16 октомври 2019 година.

Член 6

Оваа одлука влегува во сила наредниот ден од денот на објавувањето во „Службен весник на Република Северна Македонија“.

Бр. 45-2586/1
16 април 2019 година
Скопје

Заменик на претседателот
на Владата на Република
Северна Македонија,
м-р Радмила Шекеринска-Јанковска, с.р.

ДЕКЛАРАЦИИ, ЗАЕДНИЧКИ ПОЗИЦИИ И ДЕМАРШИ НА ЕВРОПСКАТА УНИЈА КОН КОИ СЕ
ПРИДРЖУВА/ПРИФАКА РЕПУБЛИКА СЕВЕРНА МАКЕДОНИЈА НА ПОКАНА НА ЕУ

10.2018

EN

Official Journal of the European Union

L 259/25

DECISIONS

COUNCIL DECISION (CFSP) 2018/1544

of 15 October 2018

concerning restrictive measures against the proliferation and use of chemical weapons

THE COUNCIL OF THE EUROPEAN UNION,

Having regard to the Treaty on European Union, and in particular Article 29 thereof,

Having regard to the proposal from the High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy,

Whereas:

- (1) The European Union supports the international treaties and regimes for disarmament, non-proliferation and arms controls.
- (2) The Union supports the effective implementation and universalisation of the Convention on the Prohibition of the Development, Production, Stockpiling and Use of Chemical Weapons and on their Destruction (hereafter 'CWC'), and underlines its support for and the importance of the Organisation for the Prohibition of Chemical Weapons (OPCW) and its Technical Secretariat. The Union strongly condemns the proliferation and use of chemical weapons anywhere, by anyone, under any circumstances. In order to support the prohibition laid down by the CWC against the use of chemical weapons, which poses a serious threat to international security, the Union considers it necessary to take specific measures against those who resort to such weapons or contribute to developing or using them. The Union is committed to contributing to identifying and holding accountable individuals, entities, groups or governments responsible for the use of chemical weapons, as well as those who assist or encourage such activities. It is equally important to address the preparatory steps before use such as the development, production, acquisition, transfer and stockpiling of chemical weapons.
- (3) In this regard, the Union expressed its support to the Decision of the Conference of the States Parties to the CWC addressing the threat from chemical weapons use, adopted on 27 June 2018.
- (4) The Union and its Member States support the other international initiatives aimed at tackling the threat of chemical weapons, such as the Australia Group which, by coordinating and harmonising national export control measures, assists in the fulfilment of obligations under the CWC and the Biological and Toxin Weapons Convention, as well as 'the Proliferation Security Initiative' and the International Partnership against Impunity for the Use of Chemical Weapons. The Union and its Member States also support the implementation of relevant UNSC Resolutions, notably Resolutions 1540 (2004), 2118 (2013), 2209 (2015), 2235 (2015) and 2325 (2016).
- (5) On 22 March 2018, the European Council concluded that the use of chemical weapons, including the use of any toxic chemicals as weapons under any circumstances, is completely unacceptable, must be systematically and rigorously condemned and constitutes a security threat to us all. On 28 June 2018, the European Council called for the adoption as soon as possible of a new EU regime of restrictive measures to address the use and proliferation of chemical weapons.
- (6) This Decision contributes to the Union's efforts to counter the proliferation and use of chemical weapons. The scope and definition of chemical weapons referred to in this Decision should be the same as provided for by the CWC.
- (7) Further action by the Union is needed in order to implement certain measures,

HAS ADOPTED THIS DECISION:

Article 1

'Chemical weapons' means chemical weapons as defined in Article II of the Chemical Weapons Convention (CWC).

Article 2

1. Member States shall take the measures necessary to prevent the entry into, or transit through, their territories of:
 - (a) natural persons who are responsible for, provide financial, technical or material support for or are otherwise involved in:
 - (i) manufacturing, acquiring, possessing, developing, transporting, stockpiling or transferring chemical weapons;
 - (ii) using chemical weapons;
 - (iii) engaging in any preparations for the use of chemical weapons;
 - (b) natural persons who assist, encourage or induce any natural or legal person, entity or body to engage in any activity referred to in point (a) of this paragraph and thereby cause or contribute to a danger that such activities may be carried out; and
 - (c) natural persons associated with the natural persons listed in points (a) and (b);as listed in the Annex.
2. Paragraph 1 shall not oblige a Member State to refuse its own nationals entry into its territory.
3. Paragraph 1 shall be without prejudice to the cases where a Member State is bound by an obligation of international law, namely:
 - (a) as a host country of an international intergovernmental organisation;
 - (b) as a host country to an international conference convened by, or under the auspices of, the United Nations;
 - (c) under a multilateral agreement conferring privileges and immunities; or
 - (d) pursuant to the 1929 Treaty of Conciliation (Lateran Pact) concluded by the Holy See (Vatican City State) and Italy.
4. Paragraph 3 shall be considered as applying also in cases where a Member State is host country of the Organisation for Security and Cooperation in Europe (OSCE).
5. The Council shall be duly informed in all cases where a Member State grants an exemption pursuant to paragraph 3 or 4.
6. Member States may grant exemptions from the measures imposed under paragraph 1 where travel is justified on the grounds of urgent humanitarian need, or on grounds of attending intergovernmental meetings and those promoted or hosted by the Union, or hosted by a Member State holding the Chairmanship in office of the OSCE, where a political dialogue is conducted that directly promotes the policy objectives of the restrictive measures, including implementing the legal prohibitions against chemical weapons and the achievement of chemical weapons disarmament. Member States may also grant exemptions from the measures imposed under paragraph 1 where entry or transit is necessary for the fulfilment of a judicial process.
7. A Member State wishing to grant exemptions referred to in paragraph 6 shall notify the Council in writing. The exemption shall be deemed to be granted unless one or more of the Council members raises an objection in writing within two working days of receiving notification of the proposed exemption. Should one or more of the Council members raise an objection, the Council, acting by a qualified majority, may decide to grant the proposed exemption.
8. Where, pursuant to paragraphs 3, 4, 6 or 7 a Member State authorises the entry into, or transit through its territory of persons listed in the Annex, the authorisation shall be strictly limited to the purpose for which it is given and to the persons directly concerned thereby.

Article 3

1. All funds and economic resources belonging to, owned, held or controlled by:
 - (a) natural or legal persons, entities or bodies who are responsible for, provide financial, technical or material support for or are otherwise involved in:
 - (i) manufacturing, acquiring, possessing, developing, transporting, stockpiling or transferring chemical weapons;

ДЕКЛАРАЦИИ, ЗАЕДНИЧКИ ПОЗИЦИИ И ДЕМАРШИ НА ЕВРОПСКАТА УНИЈА КОН КОИ СЕ ПРИДРЖУВА/ПРИФАКА РЕПУБЛИКА СЕВЕРНА МАКЕДОНИЈА НА ПОКАНА НА ЕУ

16.10.2018

EN

Official Journal of the European Union

L 259/27

(ii) using chemical weapons;

(iii) engaging in any preparations for the use of chemical weapons;

(b) natural or legal persons, entities or bodies which assist, encourage or induce, in any way, any natural or legal person, entity or body to engage in any activity referred to in point (a) of this paragraph and thereby cause or contribute to a danger that such activities may be carried out; and

(c) natural or legal persons, entities or bodies associated with the natural or legal persons, entities and bodies covered by points (a) and (b) of this paragraph;

as listed in the Annex, shall be frozen.

2. No funds or economic resources shall be made available directly or indirectly to or for the benefit of the natural or legal persons, entities or bodies listed in the Annex.

3. By way of derogation from paragraphs 1 and 2, the competent authority of a Member State may authorise the release of certain frozen funds or economic resources, or the making available of certain funds or economic resources, under such conditions as it deems appropriate, after having determined that the funds or economic resources concerned are:

(a) necessary to satisfy the basic needs of the natural or legal persons, entities or bodies listed in the Annex and dependent family members of such natural persons, including payments for foodstuffs, rent or mortgage, medicines and medical treatment, taxes, insurance premiums, and public utility charges;

(b) intended exclusively for the payment of reasonable professional fees and the reimbursement of incurred expenses associated with the provision of legal services;

(c) intended exclusively for the payment of fees or service charges for the routine holding or maintenance of frozen funds or economic resources;

(d) necessary for extraordinary expenses, provided that the competent authority has notified the competent authorities of the other Member States and the Commission of the grounds on which it considers that a specific authorisation should be granted, at least two weeks prior to the authorisation; or

(e) to be paid into or from an account of a diplomatic or consular mission or an international organisation enjoying immunities in accordance with international law, insofar as such payments are intended to be used for official purposes of the diplomatic or consular mission or international organisation.

The Member State concerned shall inform the other Member States and the Commission of any authorisation granted under this paragraph.

4. By way of derogation from paragraph 1, the competent authorities of a Member State may authorise the release of certain frozen funds or economic resources, provided that the following conditions are met:

(a) the funds or economic resources are the subject of an arbitral decision rendered prior to the date on which the natural or legal person, entity or body referred to in paragraph 1 was listed in the Annex, or a judicial or administrative decision rendered in the Union, or a judicial decision enforceable in the Member State concerned, prior to or after that date;

(b) the funds or economic resources will be used exclusively to satisfy claims secured by such a decision or recognised as valid in such a decision, within the limits set by applicable laws and regulations governing the rights of persons having such claims;

(c) the decision is not for the benefit of a natural or legal person, entity or body listed in the Annex; and

(d) recognition of the decision is not contrary to public policy in the Member State concerned.

The Member State concerned shall inform the other Member States and the Commission of any authorisation granted under this paragraph.

5. Paragraph 1 shall not prevent a natural or legal person, an entity or body listed in the Annex from making a payment due under a contract entered into prior to the date on which such natural or legal person, entity or body was listed therein, provided that the Member State concerned has determined that the payment is not, directly or indirectly, received by a natural or legal person, entity or body referred to in paragraph 1.

6. Paragraph 2 shall not apply to the addition to frozen accounts of:

- (a) interest or other earnings on those accounts;
- (b) payments due under contracts, agreements or obligations that were concluded or arose prior to the date on which those accounts became subject to the measures provided for in paragraphs 1 and 2; or
- (c) payments due under judicial, administrative or arbitral decisions rendered in the Union or enforceable in the Member State concerned;

provided that any such interest, other earnings and payments remain subject to the measures provided for in paragraph 1.

Article 4

1. The Council, acting by unanimity upon a proposal from a Member State or from the High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy, shall establish and amend the list in the Annex.

2. The Council shall communicate the decision referred to in paragraph 1, including the grounds for the listing, to the natural or legal person, entity or body concerned, either directly, if the address is known, or through the publication of a notice, providing such person, entity or body with an opportunity to present observations.

3. Where observations are submitted, or where substantial new evidence is presented, the Council shall review the decision referred to in paragraph 1 and inform the natural or legal person, entity or body concerned accordingly.

Article 5

1. The Annex shall include the grounds for listing the natural and legal persons, entities and bodies referred to in Articles 2 and 3.

2. The Annex shall also contain, where available, the information necessary to identify the natural or legal persons, entities or bodies concerned. With regard to natural persons, such information may include names, including aliases, date and place of birth, nationality, passport and identity card numbers, gender, address if known, and function or profession. With regard to legal persons, entities or bodies, such information may include names, place and date of registration, registration number and place of business.

Article 6

No claims in connection with any contract or transaction the performance of which has been affected, directly or indirectly, in whole or in part, by the measures imposed under this Decision, including claims for indemnity or any other claim of this type, such as a claim for compensation or a claim under a guarantee, in particular a claim for extension or payment of a bond, guarantee or indemnity, in particular a financial guarantee or financial indemnity, of whatever form, shall be satisfied, if they are made by:

- (a) designated natural or legal persons, entities or bodies listed in the Annex;
- (b) any natural or legal person, entity or body acting through or on behalf of one of the persons, entities or bodies referred to in point (a).

Article 7

In order to maximise the impact of the measures set out in this Decision, the Union shall encourage third States to adopt restrictive measures similar to those provided for in this Decision.

Article 8

This Decision shall apply until 16 October 2019. This Decision shall be kept under constant review. It shall be renewed, or amended as appropriate, if the Council deems that its objectives have not been met.

Article 9

This Decision shall enter into force on the date of its publication in the *Official Journal of the European Union*.

Done at Luxembourg, 15 October 2018.

For the Council
The President
F. MOGHERINI

ДЕКЛАРАЦИИ, ЗАЕДНИЧКИ ПОЗИЦИИ И ДЕМАРШИ НА ЕВРОПСКАТА УНИЈА КОН КОИ СЕ ПРИДРЖУВА/ПРИФАКА РЕПУБЛИКА СЕВЕРНА МАКЕДОНИЈА НА ПОКАНА НА ЕУ

L 259/30

EN

Official Journal of the European Union

16.10.2018

ANNEX

LIST OF NATURAL AND LEGAL PERSONS, ENTITIES AND BODIES REFERRED TO IN ARTICLES 2 AND 3

ОДЛУКА (ЗНБП) 2018/1544 НА СОВЕТОТ**од 15 октомври 2018 година****за рестриктивни мерки против ширењето и употребата на хемиско оружје****СОВЕТОТ НА ЕВРОПСКАТА УНИЈА,**

имајќи го предвид Договорот за Европската Унија, а особено член 29 од истиот,

имајќи го предвид предлогот на Високиот претставник на Унијата за надворешни работи и безбедносна политика,

со оглед на тоа што:

- (1) Европската Унија ги поддржува меѓународните договори и режими во областа на разоружување, неширење и контрола на оружјето.
- (2) Унијата ги поддржува ефективното спроведување и универзализација на Конвенцијата за забрана на развивање, производство, складирање и употреба на хемиски оружја и за нивно уништување (во понатамошниот текст „ЦВЦ“) и ги нагласува својата поддршка и значењето на Организацијата за забрана на хемиското оружје (ОПЦВ) и нејзиниот технички секретаријат. Унијата остро ги осудува ширењето и употребата на хемиски оружја, без оглед на тоа каде, од кого и под кои околности се користат. Со цел да се поддржи забраната за употреба на хемиско оружје утврдена во ЦВЦ, што претставува сериозна закана за меѓународната безбедност, Унијата смета дека е неопходно да се преземат конкретни мерки против оние кои ги користат или придонесуваат кон развој или употреба на тие оружја. Унијата е посветена да придонесе за идентификување и барање одговорност од поединци, субјекти, групи или влади одговорни за употребата на хемиско оружје, како и од оние кои ги помагаат или поттикнуваат таквите активности. Подеднакво важно е да се решат проблемите поврзани со подготвителните чекори пред употреба, како што се развојот, производството, набавките, преносот и складирањето на хемиското оружје.
- (3) Во тој контекст, Унијата ја изрази својата поддршка за Одлуката на Конференцијата на земјите страни во ЦВЦ која се однесува на заканата од употреба на хемиско оружје, донесена на 27 јуни 2018 година.
- (4) Унијата и нејзините земји членки ги поддржуваат другите меѓународни иницијативи во насока на справувањето со заканата од хемиски оружја, како што е австралиската група, која преку координирање и усогласување на националните мерки за контрола на извозот, помага во исполнувањето на обврските согласно ЦВЦ и Конвенцијата за биолошко и токсично оружје, како и „Иницијативата за безбедност од пролиферација“ и Меѓународното партнерство за борба против неказнивоста за употреба на хемиско оружје. Унијата и нејзините земји членки, исто така, го поддржуваат спроведувањето на релевантните резолуции на Советот за безбедност на ОН, имено Резолуциите 1540 (2004), 2118 (2013), 2209 (2015), 2235 (2015) и 2325 (2016).
- (5) Европскиот совет, на 22 март 2018 година, заклучи дека употребата на

хемиски оружја, вклучувајќи ја и употребата на токсични хемикалии како оружје под какви било околности, е целосно неприфатлива, дека мора да биде систематски и цврсто осудена и претставува закана за безбедноста на сите. Европскиот совет на 28 јуни 2018 година повика на итно донесување на нов режим на ЕУ за рестриктивни мерки за справување со употребата и ширењето на хемиското оружје.

(6) Оваа одлука придонесува кон напорите на Унијата за борба против ширењето и употребата на хемиско оружје. Обемот и дефиницијата за хемиско оружје во оваа одлука треба да бидат исти како и оние утврдени во ЦВЦ.

(7) Со цел да се спроведат одредени мерки, потребна е дополнителна активност на Унијата,

ЈА ДОНЕСЕ ОВАА ОДЛУКА:

Член 1

„Хемиско оружје“ е хемиско оружје како што е дефинирано во член II од Конвенцијата за хемиско оружје (ЦВЦ).

Член 2

1. Земјите членки ги преземаат потребните мерки за спречување на влегувањето во или транзитот преку нивните територии на:

(а) физички лица кои се одговорни, обезбедуваат финансиска, техничка или материјална поддршка или се на друг начин вклучени во:

- (i) производство, набавка, поседување, развој, транспорт, складирање или пренос на хемиско оружје;
- (ii) употреба на хемиско оружје;
- (iii) учество во подготовките за употреба на хемиско оружје;

(б) физички лица кои му помагаат, го поттикнуваат или го наведуваат кое било физичко или правно лице, субјект или тело да учествува во која било активност наведена во точка (а) од овој став, и со тоа предизвикуваат или придонесуваат кон создавање опасност од преземање на такви активности; и

(в) физички лица поврзани со физичките лица наведени во точки (а) и (б), како што е наведено во анексот.

2. Став 1 не обврзува дадена земја членка да го одбие влезот на своите државјани на нејзина територија.

3. Став 1 не е во спротивност со случаите кога некоја земја членка е обврзана со обврска од меѓународното право, имено:

- (а) како земја домаќин на меѓународна меѓувладина организација;
- (б) како земја домаќин на меѓународна конференција свикана од или под покровителство на Обединетите нации;
- (в) според мултилатерален договор кој дава привилегии и имунитети; или
- (г) согласно Договорот за помирување (Латерански договор) од 1929 година склучен од Светата столица (градот држава Ватикан) и Италија.

4. Став 3 се смета за применлив, исто така, во случаи кога земја членка е земја

ДЕКЛАРАЦИИ, ЗАЕДНИЧКИ ПОЗИЦИИ И ДЕМАРШИ НА ЕВРОПСКАТА УНИЈА КОН КОИ СЕ ПРИДРЖУВА/ПРИФАКА РЕПУБЛИКА СЕВЕРНА МАКЕДОНИЈА НА ПОКАНА НА ЕУ

домаќин на Организацијата за безбедност и соработка на Европа (ОБСЕ).

5. Советот треба соодветно да е информиран во сите случаи кога некоја земја членка одобрува изземање во согласност со став 3 или 4.

6. Земјите членки можат да одобрат изземања од мерките воведени според став 1, кога патувањето е оправдано врз основа на итна хуманитарна потреба, или врз основа на присуство на меѓувладини состаноци, вклучувајќи ги тие кои ги промовира или чиј домаќин е Унијата, или на кои земја членка домаќин е земја која го презела претседателството на ОБСЕ, кога се спроведува политички дијалог кој директно ги промовира политичките цели на рестриктивните мерки, вклучувајќи ги спроведувањето на правните забрани за хемиско оружје и постигнувањето на разоружување во однос на хемиското оружје. Земјите членки можат, исто така, да одобрат изземање од мерките воведени според став 1 ако е потребен влез или транзит за извршување на судски процес.

7. Земја членка која сака да одобри изземања наведени во став 6, го известува Советот во писмена форма. Се смета дека дадено изземање е одобрено, освен ако еден или неколку од членовите на Советот не поднесат приговор во писмена форма во рок од два работни дена од приемот на известувањето за предложеното изземање. Во случај еден или повеќе од членовите на Советот да поднесат приговор, Советот, постапувајќи со квалификувано мнозинство, може да одлучи да го одобри предложеното изземање.

8. Кога во согласност со ставовите 3, 4, 6 или 7 дадена земја членка го одобри влезот во или транзитот низ нејзина територија на лицата наведени во анексот, одобрувањето е строго ограничено на целта за која е дадено и за лицата кои се директно засегнати од истото.

Член 3

1. Сите финансиски средства и економски ресурси кои припаѓаат, се во сопственост на, се чуваат или контролираат од:

(а) физички или правни лица, субјекти или тела кои се одговорни, обезбедуваат финансиска, техничка или материјална поддршка или се на друг начин вклучени во:

(i) производство, набавка, поседување, развој, транспорт, складирање или пренос на хемиско оружје;

(ii) употреба на хемиско оружје;

(iii) учество во подготовките за употреба на хемиско оружје;

(б) физички или правни лица, субјекти или тела кои му помагаат, го поттикнуваат или го наведуваат на каков било начин, кое било физичко или правно лице, субјект или тело да учествува во некоја од активностите наведени во точка (а) од овој став, и со тоа предизвикуваат или придонесуваат кон создавање опасност од преземање на такви активности; и

(в) физички или правни лица, субјекти или тела поврзани со физичките или правни лица, субјекти или тела опфатени со точки (а) и (б) од овој став;

како што е наведено во анексот, се замрзнуваат.

2. Никакви финансиски средства или економски ресурси не им се ставаат на располагање директно или индиректно на или во корист на физички или правни

лица, субјекти или тела наведени во анексот.

3. По пат на отстапување од ставовите 1 и 2, надлежниот орган на дадена земја членка може да го одобри ослободувањето на одредени замрзнати финансиски средства или економски ресурси или ставањето на располагање на одредени финансиски средства или економски ресурси, под услови кои ги смета за соодветни, откако ќе утврди дека соодветните финансиски средства или економски ресурси се:

(а) потребни за задоволување на основните потреби на физичките или правни лица, субјекти или тела наведени во анексот и на членовите на семејствата на физичките лица кои се зависни од нив, вклучувајќи трошоци за храна, кирија или отплата на хипотека, лекови и медицинска грижа, даноци, осигурителни премии и давачки за комунални услуги;

(б) наменети исклучиво за плаќање на разумни професионални такси и надомест на направените трошоци поврзани со обезбедување на правни услуги;

(в) наменети исклучиво за плаќање на надоместоци или давачки за услуги за тековно одржување и управување со замрзнати финансиски средства или економски ресурси;

(г) потребни за вонредни трошоци, доколку најмалку две недели пред одобрувањето, надлежниот орган ги известил надлежните органи на другите земји членки и Комисијата за причините поради кои смета дека треба да биде дадено конкретното одобрување; или

(д) наменети за исплата на или од сметка на дипломатско или конзуларно претставништво или меѓународна организација која ужива имунитет во согласност со меѓународното право, доколку целта на овие плаќања е да се користат за службени потреби на дипломатското или конзуларното претставништво или меѓународната организација.

Засегнатата земја членка ги информира останатите земји членки и Комисијата за секое одобрување дадено според овој став.

4. По пат на отстапување од став 1, надлежните органи на дадена земја членка може да дозволат ослободување на одредени замрзнати финансиски средства или економски ресурси, доколку се исполнети следните услови:

(а) финансиските средства или економските ресурси подлежат на арбитражна одлука донесена пред датумот на кој физичкото или правно лице, субјектот или телото наведени во став 1 се вклучени во списокот во анексот, на судска или административна одлука донесена во Унијата или на судска одлука која се применува во засегнатата земја членка, пред или по тој датум;

(б) финансиските средства или економските ресурси ќе се користат исклучиво за исполнување на барањата кои се гарантирани или признати како валидни со таква одлука, во рамки на ограничувањата утврдени со применливите закони и прописи со кои се регулираат правата на лицата со такви барања;

(в) одлуката не е во корист на физичко или правно лице, субјект или тело наведени во списокот во анексот; и

(г) признавањето на одлуката не е во спротивност на јавната политика во засегнатата земја членка.

ДЕКЛАРАЦИИ, ЗАЕДНИЧКИ ПОЗИЦИИ И ДЕМАРШИ НА ЕВРОПСКАТА УНИЈА КОН КОИ СЕ ПРИДРЖУВА/ПРИФАКА РЕПУБЛИКА СЕВЕРНА МАКЕДОНИЈА НА ПОКАНА НА ЕУ

Засегнатата земја членка ги информира останатите земји членки и Комисијата за секое одобрување дадено според овој став.

5. Став 1 не го спречува физичкото или правно лице, субјект или тело наведени во анексот да врши исплата која ја должи по договор склучен пред датумот на наведување на физичкото или правно лице, субјект или тело во списокот, доколку засегнатата земја членка утврдила дека плаќањето не се добива директно или индиректно од физичкото или правно лице, субјект или тело наведени во став 1.

6. Став 2 не се применува на приливот на замрзнати сметки од:

(а) камати или други приходи од овие сметки;

(б) плаќања кои доспеваат според договори, спогодби или обврски склучени или кои произлегуваат пред датумот на кој овие сметки биле подложени на мерките предвидени во ставови 1 и 2; или

(в) плаќања кои доспеваат според судски, административни или арбитражни одлуки донесени во Унијата или кои се извршуваат во засегнатата земја членка; доколку сите такви камати, други приходи и плаќања и понатаму подлежат на мерките предвидени во став 1.

Член 4

1. Советот, постапувајќи едногласно по предлог од страна на земја членка или Високиот претставник на Унијата за надворешни работи и безбедносна политика, го утврдува и го изменува списокот наведен во анексот.

2. Советот му ја соопштува одлуката наведена во став 1, вклучувајќи ги и причините за наведувањето на список, на засегнатото физичко или правно лице, субјект или тело, или директно, доколку е позната адресата или преку објавување на известување, давајќи му можност на тоа лице, субјект или тело да поднесе забелешки.

3. Доколку се доставени забелешки, или доколку е доставен значаен нов доказ, Советот треба да ја преиспита одлуката наведена во став 1 и соодветно да го информира засегнатото физичко или правно лице, субјект или тело.

Член 5

1. Анексот ги вклучува причините за наведување на списокот на физичките и правни лица, субјекти и тела наведени во членовите 2 и 3.

2. Исто така, анексот ги содржи, кога е достапно, информациите кои се потребни за идентификација на засегнатите физички или правни лица, субјекти или тела. Во однос на физичките лица, информациите може да вклучуваат имиња, вклучувајќи псевдоними, датум и место на раѓање, државјанство, број на пасош и лична карта, пол, адреса, доколку е позната, и функција или професија. Во однос на правните лица, субјектите или телата, таквите информации може да вклучуваат имиња, место и датум на регистрација, регистрациски број и место на вршење дејност.

Член 6

Не се исполнуваат барања во врска со договори или трансакции чие извршување е погодено, директно или индиректно, во целост или делумно, од мерките воведени со оваа одлука, вклучувајќи барања за надомест на штета или други барања од овој вид, како што се барања за компензација или барање под

на Република Северна Македонија
ДЕКЛАРАЦИИ, ЗАЕДНИЧКИ ПОЗИЦИИ И ДЕМАРШИ НА ЕВРОПСКАТА УНИЈА КОН КОИ СЕ
ПРИДРЖУВА/ПРИФАКА РЕПУБЛИКА СЕВЕРНА МАКЕДОНИЈА НА ПОКАНА НА ЕУ

гаранција, особено барање за продолжување на рок или за исплата на обврзница, гаранција или штета, особено финансиска гаранција или материјално обесштетување, без оглед на формата, доколку се поднесени од:

- (а) назначени физички или правни лица, субјекти или тела наведени во анексот;
- (б) кое било физичко или правно лице, субјект или тело кое дејствува преку или во име на едно од лицата, субјектите или телата наведени во точка (а).

Член 7

За да се зголеми влијанието на мерките утврдени во оваа одлука, Унијата ги поттикнува третите земји да донесат рестриктивни мерки слични на оние кои се предвидени во оваа одлука.

Член 8

Оваа одлука се применува до 16 октомври 2019 година. Оваа одлука постојано се преиспитува. Оваа одлука се обновува или изменува како што е соодветно, доколку Советот смета дека нејзините цели не се исполнети.

Член 9

Оваа одлука влегува во сила на денот на нејзиното објавување во *Службениот весник на Европската Унија*.

Луксембург, 15 октомври 2018 година.

За Советот
Претседател
Ф. МОГЕРИНИ

АНЕКС

СПИСОК НА ФИЗИЧКИ И ПРАВНИ ЛИЦА, СУБЈЕКТИ И ТЕЛА НАВЕДЕНИ ВО ЧЛЕНОВИТЕ 2 И 3

СЛУЖБЕН ВЕСНИК

на Република Северна Македонија

www.slvesnik.com.mk

contact@slvesnik.com.mk

Издавач: ЈП СЛУЖБЕН ВЕСНИК НА РЕПУБЛИКА СЕВЕРНА МАКЕДОНИЈА, ц.о. – Скопје

бул. „Партизански одреди“ бр. 29. Поштенски фах 51.

Директор и одговорен уредник – Мартин Костовски

телефон: +389-2-55 12 400

телефакс: +389-2-55 12 401

Претплатата за 2019 година изнесува 10.100 денари.

„Службен весник на Република Северна Македонија“ излегува по потреба.

Рок за рекламации: 15 дена.

Жиро-сметка: 300000000188798.

Депонент на Комерцијална банка, АД – Скопје.

Печат: Печатница ЕВРОПА 92 ДООЕЛ, Кочани.

ISSN 0354-1622

2019083